ja siis jälle otsast peäle, et ikka kolm päwa saab ligguneda.

Abbi, kui weis ei sõ.

Lehmadel on saggedaste sedda wigga, et nemmad õiete ei wõtta sũa, — andwad selle pärrast kassinaste pima ja lähwad lahjaks. — Nende lomadel on saeakordse sees seedmissega wigga.

Nisugguste lomadele on hea: monned hommikud tühjale süddamele tõrwa ehk wankri piggi sees märitud ũks heringas ehk kaks räime sisse anda.

Lehm ei lasse lũpsa! — mis siis tehha?

Sedda juhtub saggedaste, et lehm lũpsa ei lasse, — pekšab jalgo ja raiskab monda korda pima käest. Monnikord teeb peksminne tedda kũl taltsemaks; agga monnikord weel hullemaks. Kui lomal ũllemal nimmetud pahha ammet, siis parrem kui peksminne ja keik muud on se, temmale lũpsi aeges kũlma wee sees märjaks kastetud kaunis linnase ride tũk ristlude peäle panna, mis tedda ũsna waggaks teeb.

Weiste kurgo tõbbest.

Kurgo tõbbi weistel on se, kui kaela rahhud paiso lõwad, kael paistetab ja hingaminne raske on ja hinge aur ninnast wälja tulleb.

Sedda modi haige lomale tulleb kohhe aadrit lasta ja ta su seest soja weega lahjaks tehtud ädikaga pesta. Agga ädika sisse tarwis enne nattoke salpetert panna, ja kui se ärra sullanud, siis pesta. Pärrast leiget wet jua anda ja kuiwa põhko sũa.

Wäljaspole pannakse kaela ümber sojad willased nartsud.

Weiste passa nuhtlus.

1) Selle wasto abbi tehha, peab õiete peneks tehtud kiwwi süsi, wina ja lihha soolwee sees leutud, puddeli seest hästi weddelalt loma kurko kallatud sama. Kui sed-